

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2024.2.7>

TRADYCJE HISTORYZMU I MITOLOGII W TWÓRCZOŚCI TONI MORRISON

Inessa Anikina

*kandydat nauk filologicznych, profesor nadzwyczajny katedry lingwistyki stosowanej,
literatury zagranicznej i dziennikarstwa
Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny w Humaniu im. Pawła Tychyń (Uman, Ukraina)
ORCID ID: 0000-0003-2760-8422
aiv_777@ukr.net*

Tetiana Melnyk

*kandydat nauk filologicznych,
Profesor nadzwyczajny Katedry Filologii Germańskiej, Przekładu i Literatury Obcej
Winnicki Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny im. Mychajło Kotsiubynskiego (Winnica, Ukraina)
ORCID ID: 0000-0002-2258-7389
tatiana.n.melnik@gmail.com*

Adnotacja. Artykuł poświęcony jest analizie twórczości Toni Morrison pod kątem zastosowania tradycji historyzmu i mitologii. Główny nacisk położony jest na elementy intertekstualne, takie jak aluzje biblijne, wspomnienia i imiona postaci, które mają głębokie znaczenie kulturowe i historyczne. W artykule zbadano odniesienia biblijne w powieściach T. Morrisona, w szczególności w „Pieśni nad Pieśniami” i „Umilowanym”, co podkreśla głębokie zanurzenie autora w kontekstach religijnych. Zarysowano wpływ kultury masowej na kształtowanie się tożsamości bohaterów, zwłaszcza w kontekście nieosiągalnych standardów piękna i ich wpływu na społeczeństwo afroamerykańskie. W artykule zaproponowano własną interpretację pojęć „historyzm” i „mitologizm”. W oparciu o tę interpretację twórczość T. Morrisona uznawana jest za wielowarstwową strukturę eksplorującą problemy psychologiczne, społeczne i kulturowe społeczności afroamerykańskiej przez pryzmat narracji mitologicznych i historycznych, podkreślających znaczenie pamięci kulturowej i tradycji w procesie kształtowania się tożsamości. Końcowa część artykułu stwarza perspektywę dalszych badań, w szczególności analizy porównawczej jej twórczości z innymi autorami afroamerykańskimi oraz zastosowania podejścia psychoanalitycznego w celu głębszego zrozumienia jej warsztatu i tematyki literackiej. Tym samym artykuł oferuje wieloaspektowe podejście do badania twórczości Toni Morrison pod kątem jej znaczenia w kontekście literatury amerykańskiej i dziedzictwa kulturowego narodu afroamerykańskiego.

Słowa kluczowe: aluzja, kultura afroamerykańska, historia, mitologia, literatura.

TRADITIONS OF HISTORICISM AND MYTHOLOGY IN THE WORK OF TONI MORRISON

Inessa Anikina

*PhD in Philology,
Associate Professor of the Department of Applied Linguistics, Foreign Literature and Journalism
Pavlo Tychyń Uman State Pedagogical University (Uman, Ukraine)
ORCID ID: 0000-0003-2760-8422
aiv_777@ukr.net*

Tetiana Melnyk

*PhD in Philology,
Associate Professor at the Department of German Philology, Translation and World Literature
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University
(Vinnytsia, Ukraine)
ORCID ID: 0000-0002-2258-7389
tatiana.n.melnik@gmail.com*

Abstract. The article is devoted to the analysis of Toni Morrison's work in terms of the use of the traditions of historicism and mythology. The main focus is on intertextual elements, such as biblical allusions, reminiscences, and character names that have deep cultural as well as historical meanings. The article examines the biblical references in T. Morrison's novels, in particular in *Song of Solomon* and *Beloved*, which emphasizes the author's deep immersion in religious contexts. The influence of mass culture on the formation of characters' identities is outlined, especially in the context of unattainable beauty standards and their impact on African American society. The article offers the author's own interpretation of the concepts of "historicism" and "mythologism". Based on this interpretation, T. Morrison's work

is seen as a multilayered structure that explores the psychological, social, and cultural problems of the African American community through the prism of mythological and historical narratives that emphasize the importance of cultural memory and traditions in the process of identity formation. The final part of the article suggests prospects for further research, including a comparative analysis of her work with other African American authors and the use of a psychoanalytic approach to gain a deeper understanding of her literary technique and themes. Thus, the article offers a multifaceted approach to the study of Toni Morrison's work in view of its significance in the context of American literature and the cultural heritage of the African American people.

Key words: allusion, African American culture, history, mythology, literature.

ТРАДИЦІЇ ІСТОРИЗМУ Й МІФОЛОГІЗМУ В ТВОРЧОСТІ ТОНІ МОРРИСОН

Інесса Анікіна

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри прикладної лінгвістики,
зарубіжної літератури та журналістики*

Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Умань, Україна)

ORCID ID: 0000-0003-2760-8422

aiv_777@ukr.net

Тетяна Мельник

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри германської філології, перекладу та зарубіжної літератури

Вінницького державного педагогічного університету

імені Михайла Коцюбинського (Вінниця, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-2258-7389

tatiana.n.melnik@gmail.com

Анотація. Статтю присвячено аналізу творчості Тоні Моррісон в аспекті застосування традицій історизму та міфологізму. Головну увагу зосереджено на інтертекстуальних елементах, таких як біблійні алюзії, ремінісценції та імена персонажів, що мають глибокі культурні, а також історичні значення. У статті розглянуто біблійні посилання в романах Т. Моррісон, зокрема в «Пісні Соломона» та «Коханий», що підкреслює глибоке занурення авторки в релігійні контексти. Окреслено вплив масової культури на формування ідентичності персонажів, особливо в контексті недосяжних стандартів краси та їхнього впливу на афроамериканське суспільство. У статті запропоновано власне тлумачення понять «історизм» і «міфологізм». На основі цього тлумачення творчість Т. Моррісон розглядається як багатошарова структура, яка досліджує психологічні, соціальні та культурні проблеми афроамериканської спільноти крізь призму міфологічних й історичних наративів, що підкреслюють важливість культурної пам'яті та традицій у процесі формування ідентичності. У завершальній частині статті запропоновано перспективи подальших досліджень, зокрема порівняльний аналіз її творчості з іншими афроамериканськими авторами та використання психоаналітичного підходу для глибшого розуміння її літературної техніки та тематики. Таким чином, стаття пропонує багатогранний підхід до вивчення творчості Тоні Моррісон з огляду на її значущість у контексті американської літератури та культурної спадщини афроамериканського народу.

Ключові слова: алюзія, афроамериканська культура, історія, міфологія, література.

Вступ. Новизна запропонованого дослідження полягає у детальному аналізі того, як літературні традиції впливають на формування наративів Т. Моррісон і сприяють розумінню її творів у сучасному культурному та історичному контексті. Актуальність наукових рішень обумовлена зростаючою увагою до афроамериканської літератури та необхідністю глибшого розуміння її ролі в сучасній літературі.

Основна частина. Метою дослідження є виявлення та аналіз традицій історизму та міфологізму у творчості Тоні Моррісон, а також дослідження їхнього впливу на формування ідентичності персонажів та наративну структуру її творів. Досягнення поставленої мети охоплює такі завдання: проаналізувати інтертекстуальні елементи у творах Т. Моррісон, зокрема біблійні алюзії та ремінісценції; дослідити імена персонажів як носіїв культурних та історичних значень; розглянути вплив історичних подій на наративи Т. Моррісон; вивчити роль масової культури у формуванні ідентичності персонажів її творів; окреслити перспективи подальших досліджень, включаючи порівняльний аналіз з іншими афроамериканськими авторами та використання психоаналітичного підходу.

Методологія дослідження включає літературний аналіз текстів Тоні Моррісон в аспекті інтертекстуальності та міфологічних мотивів; історичний підхід для виявлення впливу історичних подій на творчість авторки; культурологічний аналіз, що охоплює вивчення впливу масової культури на персонажів.

Зазначена методологія дозволяє глибоко і всебічно дослідити творчість Тоні Моррісон, підкреслюючи її важливість як класика американської літератури та її вплив на сучасне розуміння культурної ідентичності.

Результати та їх обговорення. Творчість письменників завжди вбирає в себе певну кількість надіндивідуальних елементів, включаючи типові спогади, міфологічне мислення та авторське несвідоме. Ці елементи, що розглядаються в рамках літературознавства і психоаналізу, дозволяють краще зрозуміти багатошаровість авторського тексту. Важливе місце у цьому контексті посідає теорія колективного несвідомого Карла Юнга

(Jung, 1995 : §§ 161, 281), у якій стверджується, що творча діяльність включає архетипи й загальнолюдські символи, створюючи багату тканину твору. Все це визначає індивідуальність письменників, особливий склад розуму і світогляд, які умовно можна назвати орієнтиром, на якому будується твір і доноситься до читача культурна модель, історія народу, його приналежність.

У літературознавстві це можна пов'язати з поняттям «літературного архетипу» і «культурного коду», де твори письменників стають провідниками не тільки особистих, а й колективних, культурних та історичних наративів. Дослідження когнітивної літератури (Бистров, 2015; Собчук, 2012; Stockwell, 2020) також вказують на те, що письменники через свої твори формують і транслюють складні когнітивні моделі, які впливають на сприйняття та мислення читача. Однак найголовніше, що ці елементи дають читачеві уявлення про онтологічний світогляд автора, який він передає, оскільки людина не тільки пасивно відображає реальність, але і є активним учасником історичного життя.

У філософському контексті, особливо в екзистенціалізмі, підкреслюється, що через творчість письменник висловлює своє розуміння буття і сутності людського існування (Ніколаєва, 2020). Це не просто відображення, а й активна участь у створенні й осмисленні реальності, що зі свого боку, допомагає читачеві глибше зрозуміти не тільки твір, а й своє власне існування в контексті культури та історії. Архетипні спогади, які змінюються і ускладнюються, розкриваються у всіх літературних творах. Термін «архетип», запропонований Карлом Юнгом (Jung, 1995 : §§ 762, 842), позначає первинні образи й мотиви, які складають універсальну частину колективного несвідомого. К. Юнг стверджував, що ці архетипи, такі як образ матері, героя чи мудреця, є вродженими та загальними для всіх культур, проявляючись у міфах, снах та мистецтві (Jung, 1995 : § 762).

Ототожнення творчого суб'єкта з певним «архетипом» різного рівня «не передбачає повторення в його первісному вигляді, але завжди на його основі відбувається художнє конструювання нового «архетипу», трансформація вихідного матеріалу з власним переказом, історичним, стилістичним, міфологічним контекстом» (Jung, 1995 : § 762). Тут важлива концепція інтертекстуальності, відповідно до якої кожен текст створюється на основі вже наявних текстів, переробляючи їх і створюючи нові смисли. Таким чином, літературний твір стає місцем перетину різних текстів, культурних кодів і архетипів. Архетипи, символи та міфи складають онтологічну основу художнього тексту, породжуючи глибші шари, ніж свідомість, і охоплюють бачення або знання вищого порядку, ніж те, що здатна створити свідомість. У цьому контексті філософська концепція герменевтики, запропонована Гансом-Георгом Гадамером (Гадамер, 2015 : 317), підкреслює, що розуміння тексту завжди пов'язане з інтерпретацією його глибших смислів, які виходять за межі поверхневого змісту. Філософ стверджував, що через процес інтерпретації читач втягується в діалог з текстом, розкриваючи приховані рівні значень і архетипових структур, тобто архетипні структури не тільки створюють основу для розуміння тексту, але й збагачують його, створюючи багатозначні та багатозначні інтерпретації.

Таким чином, архетипи, символи та міфи відіграють ключову роль у створенні та сприйнятті літературного твору, розкриваючи його онтологічну глибину та пропонуючи читачеві доступ до універсальних істин та знань, які виходять за межі індивідуального досвіду.

У цій статті, ставлячи перед собою завдання осмислення історичних і міфічних основ поезики, ми аналізуємо творчість володарки Пулітцерівської премії, першої жінки афроамериканки, а також Нобелівської премії, Тоні Моррісон. Вона відома своєю здатністю інтегрувати історичні та міфологічні елементи у твори, створюючи складні наративи, які відображають досвід афроамериканської громади та водночас стосуються загальнолюдських тем. Роботи Т. Моррісон спираються на історичні події, включаючи рабство та його спадщину, і використовують міфологічні та символічні структури для вивчення травм та відновлення культурної ідентичності. Тексти Тоні Моррісон часто аналізуються в аспекті постколоніальної теорії та феміністичної критики, які допомагають розкрити глибинні шари сенсу, присутні в її творах.

Поряд з Еліс Вокер, Джеймсом Болдвіном, Ісмаелем Рідом вона належить до плеяди найвідоміших афроамериканських письменниць та письменників США кінця ХХ ст. Як і Т. Моррісон, Еліс Вокер, авторка роману «Колір пурпурний» (The Color Purple), досліджує теми раси, гендеру й соціального гноблення. Джеймс Болдвін у своїх творах, таких як «Іди й проповідуй на горі» (Go Tell It on The Mountain), також звертається до питань ідентичності та соціальної справедливості. Ісмаель Рід, відомий сатиричними романами, такими як «Мамбо Джамбо» (Mumbo Jumbo), використовує елементи африканської міфології та культури для критики західного суспільства.

Роботи цих авторів є важливою частиною афроамериканської літературної традиції, яка використовує міфічні та історичні елементи для створення нових розповідних форм та для дослідження складних питань ідентичності, пам'яті й опори. Вплив Тоні Моррісон та її колег виходить за межі літературного світу, глибоко впливаючи на культурні та академічні дискурси кінця 20 ст. З темою набуття культурної ідентичності, самосвідомості та саморефлексії Т. Моррісон вписується в плеяду письменників, які існують у місцях, не пов'язаних з культурним та соціальним середовищем. Своїми роботами Т. Моррісон відкриває нову еру в афроамериканських гуманітарних науках. Її творчість знаменує відтворення ідеї етнічної ідентичності, але спрямована не на ізоляцію афроцентризму, а постає спробою зрозуміти й зберегти власну ідентичність і самобутність в прагненні подолати етнічну травму і стати гармонійною частиною єдиного світового культурного простору.

Наше дослідження проведено на матеріалі таких творів письменниці, як: «Пісня Соломона» (Song of Solomon), «Смоляне Опудало» (Tar Baby), «Кохана» (Beloved), «Джаз» (Jazz), «Найблакитніші очі» (The Bluest Eye). Вибір теми статті обумовлений недостатньою вивченістю міфічного та історичного простору, який ми трактуємо як інформаційно-знакове поле. Мета статті полягає в необхідності аналізу міфологічного та історичного пластів, що становлять основу творчості Т. Моррісон.

Нагадаємо, що міфологізм у літературі – це художній напрямок, який використовує міфи, міфологічні сюжети, символи та архетипи для створення багатозначних, глибоких і значущих текстів. Міфологізм

спирається на колективні міфологічні уявлення та традиційні історії, щоб передати універсальні теми та проблеми людського буття. Літературні твори в цьому напрямку часто ґрунтуються на відомих міфологічних сюжетах або архетипних образах (герої, боги, чудовиська), які символізують певні загальнолюдські риси, конфлікти чи життєві ситуації. Міфологічні елементи використовуються для створення символічних і алегоричних значень, що додають глибину і багатозначність до тексту. Міфологічні сюжети використовуються для дослідження великих екзистенційних питань: життя і смерті, добра і зла, долі та свободи волі.

Зазначимо, що історизм в літературі позначає напрям, який зосереджується на точному і детальному відтворенні історичних подій, умов, атмосфери, побуту та культурного контексту певної епохи. Він охоплює як історичні романи, так і інші жанри, де важливу роль відіграють історичні обставини та персонажі. Автори, які працюють в рамках історизму, прагнуть до максимальної історичної правдивості, використовуючи реальні історичні події, постаті та обставини. Літературні твори, що належать до цього напрямку, розміщують персонажів і сюжет у конкретний історичний контекст, підкреслюючи вплив історичних умов на розвиток подій та характерів. Історизм у літературі ґрунтується на глибокому дослідженні побуту, культури, соціальних та політичних умов тієї епохи, в якій розгортається дія твору.

Як вже зазначалося, у всіх творах Тоні Моррісон присутні афроамериканські міфи й минуле. У романі «Найблакитніші очі» простежується циклічність міфу на структурному рівні оповіді: книга складається з чотирьох частин, представлених порами року: осінь, зима, весна, літо. В такій текстопобудові є натяк на можливість повторення подій у творі. Відомо, що апелювання до міфології та її переосмислення – поширений прийом у постмодерністській літературі. Міфотворчість Т. Моррісон спрямована на визначення ролі та місця сучасних афроамериканців у суспільстві. Її міфологія заснована на питанні самосвідомості й само-визначення в контексті культури та історії країни. Таким чином, авторка прагне розвінчати расистський міф, який протягом багатьох років нав'язував негативне ставлення до всіх «не білих», і його головне завдання – створити «не біле» суспільство.

Найважливішим расовим питанням у творах Т. Моррісон постає «втрата власної культурної спадщини, коріння, традицій, без яких національне самовизначення стає неможливим» (Joodaki, 2014 : 78). У своїх роботах Т. Моррісон часто звертається до концепції культурної пам'яті та її ролі в процесі формування ідентичності. В романі «Пісня Соломона» (Song of Solomon) ця проблематика розкрита через історію головного героя, який прагне віднайти своє місце у світі, повертаючись до історії своїх предків. Письменниця використовує міфологічні та фольклорні елементи для побудови складного наративу, що досліджує теми родової пам'яті й спадщини.

Серед інших характерних прийомів сучасного письма у творчості Тоні Моррісон часто використовуються експерименти з образом оповідача та образом автора. В романі «Джаз» Т. Моррісон впроваджує інноваційні наративні техніки, такі як поліфонічний стиль та фрагментованість сюжету, що дозволяє глибше зануритися у внутрішній світ персонажів. Роман досліджує теми тиску минулого в умовах расової нерівності, втрати ідентичності та власної індивідуальності. Центральною фігурою є афроамериканська жінка, внутрішній світ якої й пошуки власного «Я» стають основною лінією оповіді.

Наскрізною темою у романі «Джаз» є сирітство, яке глибоко пронизує життя головних героїв – Вайолет, Джо та Доркас. Вони з самого дитинства позбавлені батьківської любові та турботи. Інтерпретаційно, втрату матері можна порівняти з втратою афроамериканцями власного коріння та культурної спадщини. Ця втрата має глибокі наслідки для персонажів, особливо для Вайолет, у якої відсутність власних дітей символізує неможливість продовження роду, що є прямим наслідком розриву з традиціями та культурною пам'яттю.

Подібні мотиви можна знайти в історії Пеколи, протагоністки роману «Найблакитніші очі». Хоча формально Пекола має обох батьків, вона залишається чужою навіть у власній родині, що призводить до її емоційної ізоляції та символічного сирітства. Пекола втілює образ перерваного роду, адже її дитина з самого початку приречена на загибель, що підкреслює глибину трагедії розриву з корінням та культурними традиціями.

Тоні Моррісон досліджує ці теми крізь призму постколоніальної теорії та феміністичної критики. Вона підкреслює, що сирітство, як і втрата коріння, є не лише особистою трагедією, але й колективною травмою, яка впливає на здатність громади зберігати свою ідентичність і передавати її наступним поколінням. Відсутність батьківської підтримки, а також зв'язку з культурними традиціями веде до втрати почуття приналежності й цілісності, що відображається у нездатності персонажів Т. Моррісон побудувати здорові стосунки та забезпечити спадкоємність свого роду. Очевидно, що романи цієї авторки не лише розповідають про особисті трагедії її героїв, але й розкривають глибокі соціальні та культурні проблеми, пов'язані з історичною травмою та втратою коріння. Вони наголошують на важливості культурної пам'яті та традицій для збереження національної ідентичності й спадкоємності поколінь.

Таким чином, творчість Тоні Моррісон є важливим внеском у світову літературу, пропонуючи багатовимірний погляд на расові та гендерні питання в контексті культурної спадщини та індивідуальних пошуків. Її роботи не тільки відображають специфіку афроамериканського досвіду, але й звертаються до універсальних тем людського існування, що робить їх значущими для широкого кола читачів.

Міфологізм у творчості письменниці проявляється через різноманітні алюзії, ремінісценції, особливо біблійні. Ця інтертекстуальність часто виражається в іменах персонажів: Сула, Ханна, Шедрак, Єва, Магдалина. Назва роману «Пісня Соломона» запозичена з книги Старого Заповіту, що підкреслює глибоке занурення авторки в міфологічні та релігійні контексти. Біблійні персонажі також згадуються у романі «Кохана», за який Тоні Моррісон було присуджено Нобелівську премію.

Міфологічні елементи у творах Т. Моррісон включають не лише біблійні посилання, але й апелювання до історичних подій, які суттєво вплинули на її творчість. У своєму першому романі авторка вводить три персонажі-повії з іменами Мажино Лайн, Чайна і Поланд (англ. Maginot Line, China, Poland), які символізують

три важливі фронти Другої світової війни. Ці імена перетворюються на символи, що відображають ширші історичні й міфологічні наративи.

Т. Моррісон також звертається до масової культури, яка виникла у Сполучених Штатах Америки, і використовує її елементи для підсилення міфологічного аспекту своїх творів. Часті згадки зірок телебачення та кіно підкреслюють недосяжність стандартів краси для афроамериканського суспільства і трагічні наслідки впливу цих канонів на формування ідентичності та свідомості людини. Таким чином, реклама і масова культура постають у її творах як рушійні сили сучасних міфів, які легко руйнують індивідуальність і перетворюють людину на жертву нав'язаних стандартів.

Міфологічний та історичний підходи Т. Моррісон дозволяють їй створювати складні наративи, що досліджують глибокі психологічні та соціальні проблеми, а також надають їй романам універсальності й підкреслюють важливість культурної пам'яті, традицій та історичних контекстів у процесі формування ідентичності. Творчість Тоні Моррісон є важливим внеском у літературу, що збагачує її міфологічними, історичними та культурними пластами, роблячи твори значущими як на літературному, так і на соціальному рівнях.

Висновки. Творчість Тоні Моррісон характеризується глибоким зануренням у традиції історизму та міфологізму. Твори цієї письменниці є багатограними й значущими як з літературного, так і з соціального погляду. Використовуючи інтертекстуальні елементи, такі як біблійні алюзії, імена персонажів та історичні посилання, Т. Моррісон створює складні наративи, які досліджують психологічні, соціальні та культурні проблеми афроамериканської спільноти. Міфологічні мотиви допомагають їй підкреслити важливість культурної пам'яті й традицій у формуванні ідентичності, що дозволяє читачам глибше зрозуміти переживання та історичні травми афроамериканців, а також їхній вплив на сучасне суспільство.

Перспективи подальших розвідок вбачаємо у дослідженні порівняння історизму і міфологізму у творчості Тоні Моррісон та інших відомих афроамериканських письменників, таких як Еліс Вокер та Джеймс Болдвін, що може дати глибше розуміння специфіки їхніх літературних підходів. Крім того, вивчення того, як міфологічні мотиви у творах Т. Моррісон перегукуються з сучасними культурними та соціальними питаннями, може показати актуальність її творчості в сучасному контексті. Вивчення робіт Тоні Моррісон з різних перспектив дозволяє не лише глибше зрозуміти внесок письменниці у літературу, але й розкрити важливі аспекти культурної та історичної спадщини афроамериканського народу.

Список використаних джерел:

1. Бистров Я. В. Функціональна неоднорідність біографічного наративу: типологія наративних фреймів. Науковий вісник Дрогобицького держ. пед. ун-ту. Серія "Філологічні науки" (мовознавство): зб. наук. праць. Дрогобич, 2015. № 3. С. 27-33.
2. Гадамер Г.-Г. Истина і метод: Основи філософської герменевтики. Київ: Юніверс. 2015. 564 с.
3. Николаєва І. Філософія екзистенціалізму як найбільш особистісно орієнтована течія ХХ століття. Вісник Львівського університету. Серія філос.-політолог. студії. 2020. № 29. С. 120-125.
4. Собчук О. В. Переосмислення понять наративності, персонажа і фокалізації в сучасній когнітивній наратології. Магістеріум. Літературознавчі студії. 2012. Вип. 48. С. 108-113.
5. Joodaki A. H. Beloved in Search of an Identity: A Reading of Beloved by Toni Morrison, Based on Homi K. Bhabha's Theories. Jordan Journal of Modern Languages and Literature. Irbid, Jordan: Deanship of Research & Graduate Studies, Yarmouk University, 2014. V. 6. № 1. P. 77-92.
6. Jung Carl Gustav. Psychologische Typen. In: Gesammelte Werke. Walter-Verlag, Düsseldorf 1995, Paperback, Sonderausgabe, Band 6, §§ 161, 281, 762, 842.
7. Stockwell Peter. Cognitive Poetics: An Introduction. Second Edition. London: Routledge. 2020. 180 p.

References:

1. Bystrov, Ya. V. (2015). Funktsionalna neodnorodnist biohrfachnoho naratyvu: typologhiia naratyvnykh freimiv [Functional heterogeneity of biographical narrative: typology of narrative frames]. Naukovyi visnyk Drohobyskoho derzh. ped. un-tu. Seriiia "Filolohichni nauky" (movoznavstvo): zb. nauk. prats. – Scientific Bulletin of Drohobych State Pedagogical University. Series "Philological sciences" (linguistics): collection of scientific papers, Drohobych, 3, 27-33 [in Ukrainian].
2. Hadamer, H.-H. (2015). Istyna i metod: Osnovy filosofskoi hermenevtyky [Truth and Method: Fundamentals of philosophical hermeneutics]. Kyiv: Yunivers. 2015. 564 s. [in Ukrainian].
3. Nikolaieva, I. (2020). Filosofiiia ekzystentsializmu yak naibilsh osobystisno oriientovana techiia KhKh stolittia [Philosophy of existentialism as the most personally oriented trend of the twentieth century]. Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriiia filoloh.-politolog. studii. – Lviv University Bulletin. Series of philosophical and political studies, 29, 120-125 [in Ukrainian].
4. Sobchuk, O. V. (2012). Pereosmyslennia poniat naratyvnosti, personazha i fokalizatsii v suchasni kohnityvni naratolohii [Rethinking the concepts of narrativity, character and focalization in modern cognitive narratology]. Mahisterium. Literaturoznachchi studii – Magisterium. Literary studies, 48, 108-113 [in Ukrainian].
5. Joodaki, A. H. (2014). Beloved in Search of an Identity: A Reading of Beloved by Toni Morrison, Based on Homi K. Bhabha's Theories. Jordan Journal of Modern Languages and Literature. Irbid, Jordan: Deanship of Research & Graduate Studies, Yarmouk University, 6(1), 77-92 [in English].
6. Jung, Carl Gustav. (1995). Psychologische Typen. In: Gesammelte Werke. Walter-Verlag, Düsseldorf, Paperback, Sonderausgabe, Band 6, §§ 161, 281, 762, 842 [in English].
7. Stockwell, Peter (2020). Cognitive Poetics: An Introduction. Second Edition. London: Routledge [in English].